

LA SALUT DELS INFANTS

GRUP ESCOLAR
LLUÍS VIVES, DE
SANS

Sobre la taula, davant nostre, tenim dos documents ben interessants. L'un ens infon serenor: un document evocatiu de la vida tranquil·la, ingènua i excessivament confiada, de principis del segle divuitè. L'altre ens inspira coratge, confiança en l'esdevenidor: es tracta d'un full de cartolina amb les fulles impreses a banda i banda, amb poc text i moltes caselles per emplenar.

El vell document fa referència a unes gestions de Maria Espuny. Aquesta dama barcelonina habitava en casa pròpia al carrer de la Canuda i aconseguí llicència del rei per a obrir finestres, portes i balcons en la muralla de la Rambla; però li ho impedia una escola: l'Escola del Corralet, i suplicà al Consell de Cent que li permetés de traslladar-la, anant a cura d'ella totes les despeses que aquest trasllat havia d'ocasionar. L'interessant és el text en què consten els acords del Consell corresponents a la sessió en què es tractà d'aquest afer. Era la sessió del 27 de maig del 1702.

«En tercer lloch, fonch dit y referit per dit Exm. Senyor Conceller en cap en veu sua y de voluntat dels demes Excs. Srs. Concellers sos companys. en execucio del resolt y deliberat per lo present concell tingut y celebrat a 12 del corrent per los dits Excs. Srs. Concellers, eran estadadas nomenadas quatre personas per la dependencia que te suplicat a la present ciutat la noble Sra. Maria de Espuny y Berardo, las quals personas, junt ab los mestres de cases y fuster de la present ciutat, han vist, mirat y regonegut lo puesto ahont se poria construir lo estudi nou, y que ha designat dita Da. Maria de Espuny y Berardo que es entre la pared de la muralla de la Rambla y la casa de dita Da. M. de E. obrint lo portal de dit estudi en lo carrer dit de la Canuda, y finalment havian vist, mirat y reconegut lo que sobre dita dependencia los era stat comes. I ditas quatre personas junt ab dits mestre de cases, y fuster havian fet relacio al Exc. Concistori de no tenir inconvenient algú per la present ciutat lo permetrer costruhirse en dit lloch lo dit Estudi nou.»

La simplicitat d'aquest document és impressionant. Amb quines condicions higièniques podia comptar aquest edifici destinat a infants que havia de bastir-se entre la paret de la muralla i el casal de la noble dama? Hom ho ignora, però és fàcil de descobrir-ho, d'endevinar-ho. L'obra havia d'ésser de bons materials «per sa major duracio y seguretat tant es a saber en lo tocant al offic de mestre de cases com de fuster». Sobretot, el paviment havia d'ésser bell i sòlid; «sie enrajolat ab cayrons de bona qualitat». I no es cregui que l'escola novella estes privada de tota ostentació. Ans al contrari, era quelcom important: «Item que en todas las portas y finestres de dit Estudi y habitacio de nou construhidor se hagen y degan esculpir les armes de la presen. Ciutat» I això no es feia així com així, a qualsevol casalot.

Preocupacions d'higiene? Un indicatiu? Un anhel incipient? Res, res exclusiu de les necessitats característiques de l'infant. La buidor més desoladora.

L'higienista ha vingut més tard. Ha vingut molt més tard i ens ha dit coses esfereïdores que el poble encara ara desconeix.

Hem parlat d'un dels dos documents que tenim sobre la taula. L'altre és una fitxa nova; una fitxa escolar. A l'angle superior esquerre es llegeix: Ajuntament de Barcelona.—Secció de Cultura.—Inspecció mèdico-escolar (Institut d'Assistència Mèdica Municipal). S'hi destina una part a l'anamnesi fami-

PRACTIQUES DELS INFANTS
FORA DE L'ESCOLA